

bestemt Lukketid. Maalet er at skaffe de handlendes Medhjælpere og ikke mindst de unge en Del mere Frihed, og jeg kan godt forstaa, at disse, som her i København jo ikke leve under saa gunstige Forhold med Hensyn til frisk Luft o. s. v., som man gør det paa Landet, ere glade ved dette Forslag. Men ogsaa en stor Del Landkøbmænd og deres Medhjælpere ere taknemmelige overfor den højtærede Minister, fordi han har lagt dette Forslag paa Tingets Bord. Paa den anden Side kan det ikke skjules, at der er en Del smaa handlende, som ikke forstaa, at der er Grund til at komme med Forslaget. Men jeg har det Haab, at det Princip, som ligger til Grund derfor, alligevel skal vinde Anerkendelse i Landet. Det er, som man siger, ikke let at faa alle Hoveder under een Hat; det er vel heller ikke nemt at lovgive, saa det passer baade for København, Købstæderne og de landhandlende. Men jeg haaber, at Sagen, som sikkert vil blive henvist til et Udvalg, vil blive behandlet med Velvillie, og jeg kan ikke se andet, end at man skylder den højtærede Indenrigsminister Tak, fordi han har været lydør overfor de Ønsker, der i denne Henseende røre sig omkring i vort Land. Naturligvis skal der foretages en Del Ændringer i Forslaget. De Herrer ville f. Eks. have set, at der paa deres Bord ligger en Henvendelse fra Detailhandlersocietetet, som er vedtagen paa et Møde den 5. November d. A. og indeholder en Del Ønsker, der ere fremkomne der, og som man vel maa tage Hensyn til. Jeg skal ikke komme ind paa Detailler, blot, som sagt, anbefale, at man tager velvilligt paa Forslaget, naturligvis ikke behandler det, som det ønskes med Hensyn til den sidste Sag, uden Udvalgs Nedsættelse, men netop grundigt i et Udvalg.

H. Nielsen: Jeg skal ligesom det ærede Medlem, der nu satte sig, sige den højtærede Indenrigsminister Tak, fordi der er forelagt et Lovforslag af denne Art. Det er blevet modtaget med almindelig Begejstring saavel af de handlende som af deres Personale. Det har nemlig vist sig umuligt at faa denne Sag ordnet ad privat Vej. Det har flere Gange været forsøgt, men bestandig har en enkelt daarlig Kollega været i Stand til at ødelægge en Overenskomst, gaaende ud paa at lukke Butikkerne til en bestemt Tid. Den ene har nødig villet lukke før den anden, og Følgen af, at en enkelt ikke vilde være

med, er bleven, at Butikslukningen til den fastsatte Tid ikke er bleven til noget.

Som det ærede Medlem, der nu satte sig, udtalte, kunde man ønske adskillige Ændringer i Lovforslaget. Jeg skal tillade mig i al Korthed at nævne nogle af dem. Naar Fredag Aften her er bleven opført blandt Undtagelserne fra Lukningsbestemmelserne, tror jeg, der hos de handlende tværtimod er overvejende Stemning for at tage denne Dag med ind under Lukningsbestemmelserne. Den højtærede Indenrigsminister har her føjet sig efter Ønsker, der i sin Tid fremkom gennem Andragender, men i Mellemtiden er der vokset en Stemning op for at faa Fredag med ind under Lukningsbestemmelserne, saa at kun Lørdag er undtagen. Adskillige Landboere have været betænkelige ved at foretage Lukningen for Landets Vedkommende, men til Beroligelse for disse ærede Landboere er der jo i § 1, 2det Stykke, indført en Bestemmelse, hvorefter i Landkommunerne Kommunalbestyrelsen ved en af Amtsraadet godkendt Vedtægt kan tillade, at Lukning af Butikker og Lagere indenfor en nærmere begrænset Del af Aaret udskydes indtil senest Kl. 9 Aften. Der er her særlig tænkt paa Høstens Tid, og jeg antager, at denne Bestemmelse vil virke beroligende paa Landboerne, saa at de i øvrigt ikke have nogen Betænkelighed ved at gaa med til Loven.

Endelig er der i § 1, 3die Stykke, en Bestemmelse, hvorefter man kan faa Lov til at ekspedere Kunderne indtil et Kvarter efter den egentlige Lukningstid. Der mene de handlende — og jeg er ganske enig med dem — at dette Kvarter er ikke nødvendigt. Man havde ikke i sin Tid, da vi lukkede Butikkerne Kl. 9 Søndag Morgen, en Undtagelse i saa Henseende. Der stod i Loven, at Butikkerne skulde lukkes Kl. 9, og det viste sig at gaa udmærket. Naar man nu ønsker at faa dette Kvarter strøget, er det, fordi man mener, at Butikkerne i Regelen ikke lukke Kl. 8, men Kl. 8¹/₄. Det tillades i Loven, at Apotekerne undtages fra denne Bestemmelse. Da imidlertid adskillige Apoteker, særlig paa Landet, forhandle en Del Varer af samme Beskaffenhed og Art som almindelige handlende, mene disse, at det er urigtigt, at Apotekerne komme ind under denne Undtagelsesbestemmelse, og de vilde være glade, om Undtagelsen kun gjaldt de egentlige Apotekervarer, saa at Apotekerne ikke skulde have Lov til at forhandle almindelige Varer efter Kl. 8 Aften. Der